

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2507/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, као законских наследника пок. ВВ, против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Душко Пјевач, адвокат из ..., ради утврђења тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1264/18 од 19.09.2018. године, у седници одржаној 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1264/18 од 19.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1264/18 од 19.09.2018. године, дозвољено је понављање поступка пред Апелационим судом у Новом Саду по предлогу туженог против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1278/15 од 03.12.2015. године. Укинута је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1278/15 од 03.12.2015. године. Жалба туженог одбијена, а жалба тужилаца делимично усвојена, па је пресуда Основног суда у Старој Пазови П 1556/2010 од 04.03.2015. године, делимично преиначена у одбијајућем делу, као и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је утврђено да на основу стицања заједничке имовине у брачној и ванбрачној заједници са ДД, бив.из ..., сада пок. ВВ из ..., поред сусвојине на 2/6 дела има право својине и на још 7/60 дела стамбене зграде у ... на парцели ../., ЗКУЛ .. КО ..., како је изреком наведено, а тужени ГГ као наследник ДД је дужан признати и трпети да се сада пок. ВВ може на основу пресуде укњижити као сувласник у још 7/60 дела (укупно у 27/60 дела), као носилац права сукоришћења на парцели, како је изреком наведено. Обавезује се тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 204.345,00 динара. Обавезује се тужени да на име трошкова жалбеног поступка исплати тужиоцима износ од 90.865,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Новом Саду није прихватио предлог туженог да, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку, Врховном касационом суду

предложи изузетно одлучивање о ревизији туженог против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1264/18 од 19.09.2018. године, о чему је одлучено решењем РЗ 8/19 од 06.06.2019. године.

Због тога је Врховни касациони суд испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), које одредбе се примењују на основу члана 506. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

У парници која је покренута тужбом ради утврђења права својине, предатој суду 09.06.2006. године, вредност предмета спора је утврђена на рочишту 01.09.2006. године у износу од 550.000,00 динара.

Дозвољеност ревизије изјављене против правноснажне пресуде донете у другом степену после 31.05.2014. године, као у конкретном случају, цени се по члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/14).

Будући да је предмет парнице спор имовинскоправне природе у коме се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, а утврђена вредност предмета спора је 550.000,00 динара, то се у погледу испитивања дозвољености ревизије с аспекта прописаног вредносног цензуса побијаног дела испитује применом члана 23. став 3. наведеног Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, којим је прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

С обзиром да означена вредност предмета спора од 550.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и да поступак у овој парници није био правноснажно решен до ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку 31.05.2014. године, ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**